



Χαιρετιστήριο μήνυμα του Μητροπολίτου Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνος, Προέδρου του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, προς τους μετέχοντες στις θεολογικές συνομιλίες μεταξύ της εν Γερμανία Ευαγγελικής Εκκλησίας και της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας.

Θεολογικές συνομιλίες μεταξύ του Πατριαρχείου Μόσχας και της εν Γερμανία Ευαγγελικής Εκκλησίας, οι οποίες αποτελούν συνέχεια του προ πενήνταετίας και πλέον διαλόγου, άρχισαν στις 9 Δεκεμβρίου 2012 στην Ροστόφ επί του Ντον. Ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, απέστειλε μήνυμα στους μετόχους των θεολογικών συνομιλιών.

Αγαπητέ εν Χριστώ αδελφέ, αξιότιμε Επίσκοπε Μάρτιν Σιντεχιούττε,

Σεβασμιώτατε, αγαπητέ Μητροπολίτα Μερκούριε,

Αξιοσέβαστοι μέτοχοι των θεολογικών συνομιλιών μεταξύ της εν Γερμανία Ευαγγελικής Εκκλησίας και της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας,

Σας απευθύνω εγκάρδιο χαιρετισμό επί τω σημαντικῷ γεγονότι της επανέναρξης των μεταξύ των Εκκλησιών μας θεολογικών συνομιλιών!

Ο διάλογός μας διεξάγεται εδώ και πλέον μια πενήνταετία. Σ' αυτό το διάστημα οι σχέσεις μεταξύ των Εκκλησιών μας έγιναν βαθύτερες, γνωρίσαμε καλύτερα ο ένας τον άλλο και, το πιο σημαντικό, διατηρήσαμε την διαμορφούμενη επί δεκαετίες αμοιβαία εμπιστοσύνη, διά της οποίας ξεπεράσαμε ορισμένες δυσκολίες αλληλοκατανόησης και επαναρχίσαμε τις συνομιλίες μας. Είναι η πεποίθησή μου ότι σήμερα οι Εκκλησίες μας είναι σε θέση να συζητήσουν ανοιχτά ακόμα και τα πλέον επώδυνα θέματα προς αμοιβαίο όφελος και για το καλό όλης της χριστιανικής κοινότητας.

Το θέμα των επικείμενων συνομιλιών είναι «Οι χριστιανικές Εκκλησίες μέσα σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία» και όπως φαντάζομαι πρέπει να αντικατοπτρίσει την χριστιανική προσέγγιση του σύγχρονου κόσμου στην πολυπολιτισμική, πολυθρησκευτική και πολυομολογιακή μορφή του.

Ως τυγχάνει γνωστόν, ο όρος «πολυπολιτισμικότητα» έχει πλήθος ερμηνειών, ενώ η θεώρηση και η πράξη της εκδηλώνεται σε διάφορα κράτη υπό διάφορες μορφές. Ταυτόχρονα έχουν δημοσιευθεί απόψεις περί του απαρχαιωμένου της «πολυπολιτισμικότητας», η οποία δεν δικαίωσε τις ανατεθείσες σ' αυτή ελπίδες και ήλθε ο καιρός να επεξεργασθούν θεωρίες της

«διαπολυπολιτισμικότητας», της «υπερπολυτισμικότητας» και άλλων παρομοίων.

Πιστεύω ότι στις συζητήσεις μας δεν πρέπει να γίνουμε όμηροι των ξένων θεωριών. Το ένα και μόνο είναι σαφές ότι η «πολυπολιτισμικότητα», η παγκοσμιοποίηση και όλο το σύμπλεγμα φιλοσοφικών και πολιτικών ιδεών, το οποίο συνδέεται με αυτές, αποτελεί προσπάθεια ανταποκρίσεως σε μια πολύ σημαντική πρόκληση της σύγχρονης εποχής, δηλαδή πως να εκπονήσουμε τις αρχές της συνυπάρξεως και συνεργασίας μεταξύ αυτών των ποικίλων μορφών του πολιτισμού σε ένα ενιαίο χώρο. Η ίδια η επιβίωση του πολιτισμού μας εξαρτάται από την επίλυση αυτού του προβλήματος.

Στην εκπόνηση αυτών των αρχών οι χριστιανοί είναι εκείνοι, οι οποίοι έχουν τον σπουδαιότερο ρόλο. Στην επαφή με τις άλλες θρησκευτικές παραδόσεις και πολιτισμούς οι χριστιανοί σέβονται τους οπαδούς αυτών, συνεργάζονται μαζί τους, συντελώντας στη διαφύλαξη της ειρήνης και σταθερότητας μέσα στην κοινωνία. Τότε εγείρεται μια σειρά ερωτήσεων. Πως υπό αυτές τις συνθήκες να διατηρήσουμε τη χριστιανική μας ταυτότητα; Πως να μη χάσουμε την συνείδηση ότι είμαστε «το άλας της γης» και «το φως του κόσμου» (Ματθ. 5 – 13.14); Πως να αναπτύξουμε και να εμπεδώσουμε τις χριστιανικές αξίες χωρίς να υποκύψουμε στον πειρασμό να απορροφηθούμε από την υπερβολική ανεκτικότητα και την πολιτική ορθότητα, οι οποίες καμιά φορά βλέπουν την άρνηση επιδείξεως της κάθε «ετερότητας», ακόμα και της θρησκευτικής ταυτότητας, ως όντως ελευθερία του ανθρώπου; Εδώ δεν οφείλονται μόνο οι απαγορεύσεις του χιτζάμπ, αλλά και των επιστήθιων σταυρών, των Ευσταυρωμένων στους δημόσιους χώρους και η αποσιώπηση των χριστιανικών εορτών. Δηλαδή επιβάλλεται μια ισότητα σε «μη θρησκευτικότα» σε βάρος της θρησκευτικότητας.

Υπό αυτές τις ανησυχητικές συνθήκες βλέπουμε ως εξής τον σκοπό του διαλόγου μας: μέσω της μακραιώνης εμπειρίας συνυπάρξεως και συνεργασίας των πολιτισμών των χωρών μας να βρούμε μια μορφή της συμμετοχής μας στις παγκόσμιες διαδικασίες πολιτικές, οικονομικές, οικολογικές και κοινωνικές, η οποία να εξασφαλίζει στους χριστιανούς τη δυνατότητα να διατηρήσουν τον ευαγγελικό κανόνα της πίστεως. Και όχι μόνο να διατηρήσουν, αλλά και να «μαρτυρήσουν περί τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι» (Ιω. 1. 7). Διότι οποίες πολύπλοκες διαδικασίες και να πραγματοποιούνται στις χώρες και τις κοινότητες ο χριστιανός πάντα έχει εκείνο, το οποίο δεν εξαρτάται από το μεβαλλόμενο έξω κόσμο και αποτελεί πυρήνα της ζωής του, δηλαδή το Χριστό, την πίστη και την Εκκλησία, η οποία η Εκκλησία ως πρωταρχικό σκοπό έχει την ηθική μεταμόρφωση του ανθρώπου και του κόσμου. Αυτός είναι άλλωστε και ο ρόλος των χριστιανικών Εκκλησιών στις διαδικασίες της καθολικής ανάπτυξης και του διαλόγου των πολιτισμών.

Μαζί με το χαιρετισμό εκφράζω την ελπίδα στην περαιτέρω εμβάθυνση και ανάπτυξη των σχέσεων μεταξύ των Εκκλησιών και των λαών μας. Δεν είναι τυχαίον ότι το βιβλίο, το οποίο προετοίμασαμε οι Προτεστάντες της Γερμανίας και οι Ορθόδοξοι χριστιανοί της Ρωσίας και έχει ως θέμα τις συναντήσεις μας στην ιστορική πορεία, το κοινό μας έργο στον θεολογικό, τον εκπαιδευτικό και τον κοινωνικό τομέα, φέρει τον τίτλο «Ακόγοντας και βλέποντας ο ένας τον άλλο». Αυτά τα αξιολογικά λόγια αντικατοπτρίζουν τόσο την παλαιότερη μας εμπειρία της συναναστροφής, τόσο και το βασικό θέμα του σημερινού μας διαλόγου.

Είμαι βέβαιος ότι το κοινό μας έργο πάντα θα φέρει τον αναμενόμενο καλό καρπό.

+ ο Βολοκολάμσκ Ιλαρίων,

Πρόεδρος του Τμήματος

**Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων
του Πατριαρχείου Μόσχας**

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/53318/>